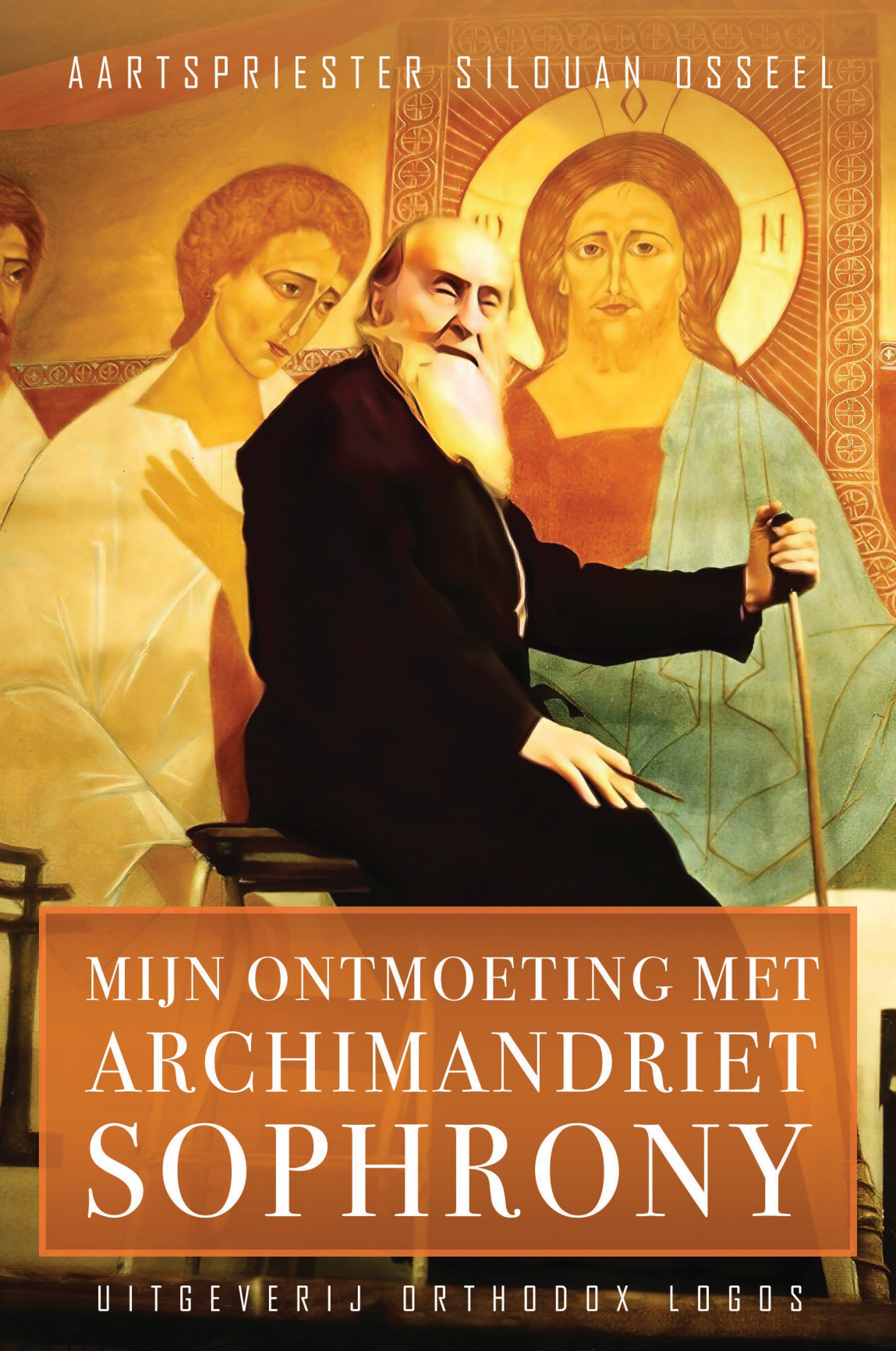

AARTSPRIESTER SILOUAN OSSEEL

MIJN ONTMOETING MET
ARCHIMANDRIET
SOPHRONY

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

MIJN ONTMOETING MET
ARCHIMANDRIET
SOPHRONY

AARTSPRIESTER
SILOUAN (MARCEL) OSSEEL

MIJN ONTMOETING MET
ARCHIMANDRIET SOPHRONY

Aartspriester Silouan (Marcel) Osseel

Redactie: Kevin Custers

Uitgevers Maxim Hodak & Max Mendor

© 2021, Uitgeverij Orthodox Logos

www.orthodoxlogos.com

ISBN: 978-1-914337-22-2

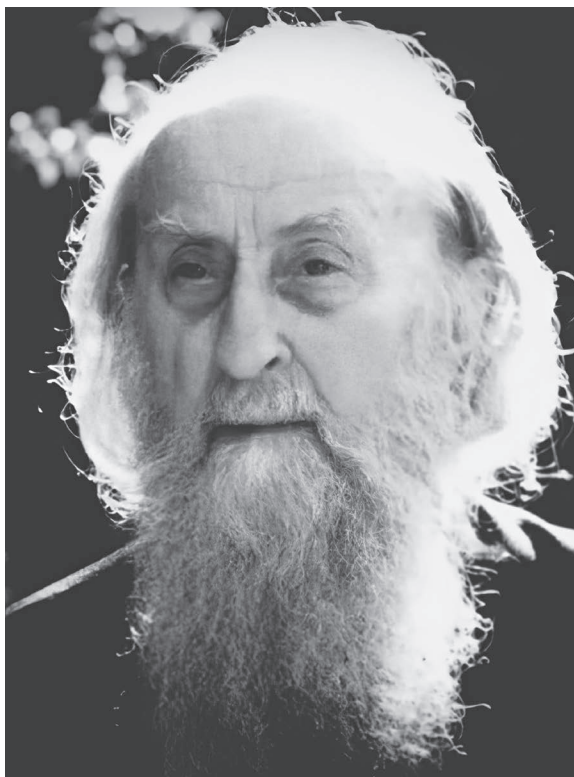
Voor het eerst gepubliceerd in Nederland
door Uitgeverij Orthodox Logos in September 2021

Op dit boek rust copyright. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, noch anderszins worden verspreid in een andere band of omslag dan die waarin het is gepubliceerd, zonder dat een soortgelijke voorwaarde, inclusief deze voorwaarde, aan de volgende afnemer wordt opgelegd.

MIJN ONTMOETING MET ARCHIMANDRIET SOPHRONY

AARTSPRIESTER
SILOUAN (MARCEL) OSSEEL

U I T G E V E R I J O R T H O D O X L O G O S

Archimandriet Sophrony
1896–1993

In de geestelijk chaotische periode van de late zestig-
begin zeventiger jaren, voelden velen hoe het schip
waarop zij zich tot dan toe veilig waanden in slechts
enkele jaren tijd enorme slagzij begon te maken, en zij
zagen tot hun ontzetting hoe zij door het schip en de
woelige golven dreigden te worden meegesleurd.

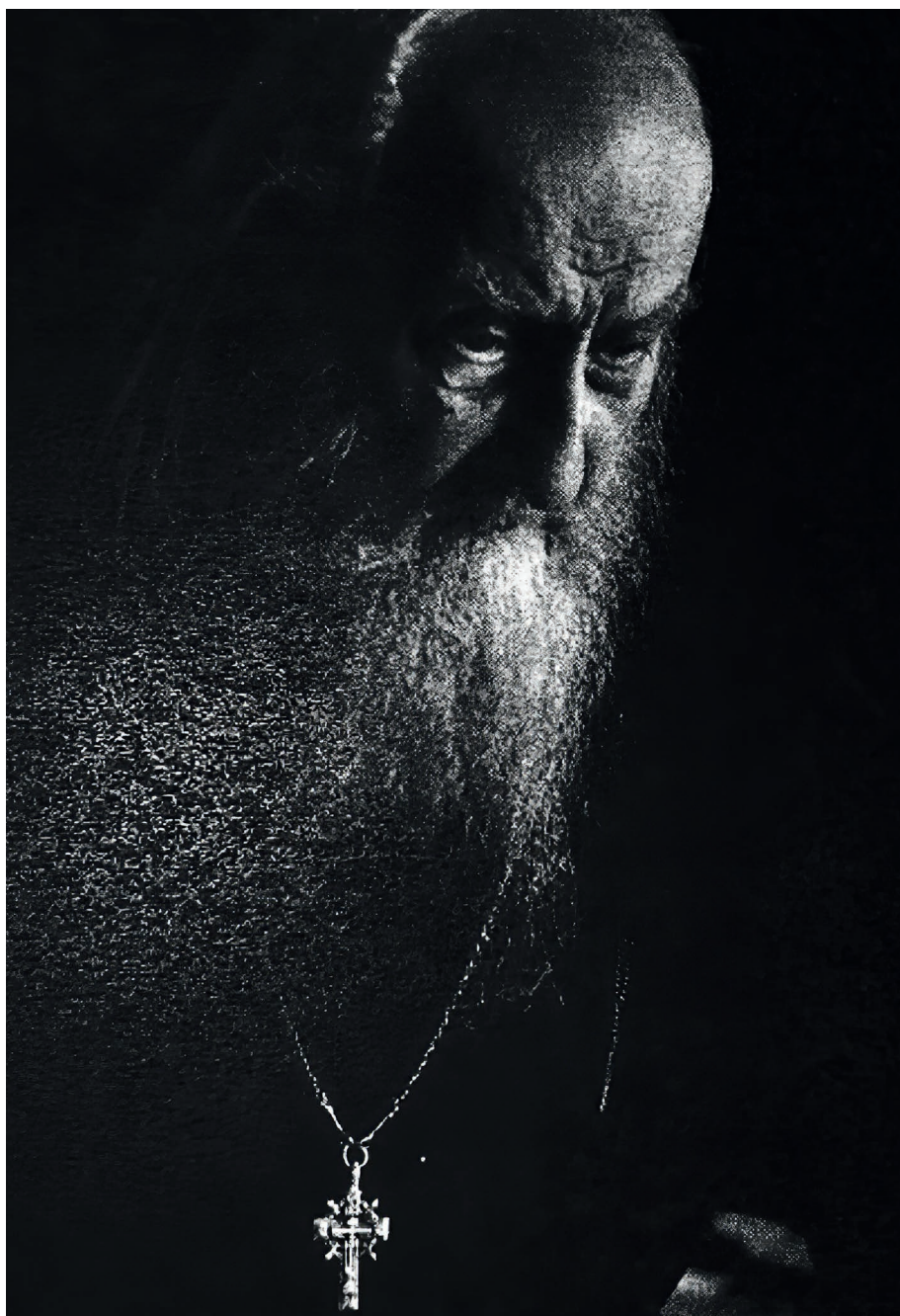
In die periode van totale geestelijke verwarring,
zochten velen naar nieuwe stabiliteit, vooral in de
oosterse mystiek met de onpersoonlijke God, en vele
technieken van zelfrealisatie vierden hoogtij. Anderen
vielen er moedeloos bij neer, lieten alles los en besloten
een pad zonder God te bewandelen.

Weer anderen waren er *intuïtief* van overtuigd dat
er ergens een schip bestond dat wél bekwaam was om
hun in stabiliteit te dragen en hun reis voort te zetten,
en zij bleven zoeken naar waar dit schip lag aange-
meerd.

Dit is het verhaal van zo'n iemand die bleef zoeken
en uiteindelijk gegrepen werd door de spiritualiteit
op een ander Schip. Tot op de dag van vandaag belijdt
hij dat het de Bevelhebber van het andere schip was
die hem, in pure genadegave, de weg wees. Het hart
van die zoekende herkende de Weg, de Waarheid en
het Leven in de rijkdom van de onverdeelde Kerk van
Christus van de eerste eeuwen.

Na zijn inscheping ontmoette hij een man die de rest van zijn dagen zou tekenen. Het was een man die bekleedt was met het nieuwe weten, het weten dat voortkomt uit ervaring en niet uit aanvaarding. Zijn naam was † Archimandriet Sophrony zaliger.

H. Nektarios
Januari 28-01-2008
Eindhoven

Archimandriet Sophrony

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest
Eerwaarde Vaders en Moeders, Broeders en Zusters

Vooreerst wil ik u danken dat u mij de kans hebt gegeven om over een mens te spreken die mij heel nauw aan het hart ligt, een mens die mijn leven zó beïnvloed heeft dat er voor mij een totaal nieuw tracé werd uitgetekend. Die man was Archimandriet Sophrony zaliger.

Het thema van de bijeenkomst van vandaag van La Fraternité Orthodoxe en Belgique is:

‘Heiligen, Avonturiers van het Evangelie’

In de Traditie van onze Kerk noemen wij alleen die personen heilig die reeds de officiële titulatuur ‘heilig’ door de Kerk hebben ontvangen. Maar in werkelijkheid is de toekenning van die officiële titulatuur, de ‘canonisatie’, niets anders dan de plechtige bevestiging door de Kerk van een reeds bestaande volksdevotie voor een overledene die op heel bijzondere wijze het avontuur van het Evangelie beleefde.

Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat een dergelijk proces van volksdevotie zich op verborgen wijze afspeelt in de harten van velen die Archimandriet Sophrony gekend hebben. In hun hart is hij reeds gecanoniseerd en zij bidden tot hem in het verborgene, en vanuit dit perspectief past de naam van Archimandriet Sophrony perfect binnen het thema van vandaag.

Ik wil graag een kleine kanttekening maken bij het beeld dat wij hier in het Westen hebben van wat wij een 'heilige' noemen, want veelal hebben wij daar een vertekend beeld van.

Heiligen zijn meestal niet die zeemzoeterige lieve oude grijsaards zoals ons soms wordt voorgehouden. Heiligen zijn, in plaats daarvan, juist vaak door jarenlange ascese getekende en geharde strijders die in veel gevallen niet makkelijk zijn in de omgang.

Dat gezegd hebbende, wil ik vandaag mijn spreektijd in twee luiken verdelen. In het eerste deel van mijn lezing wil ik een korte biografische schets geven van Archimandriet Sophrony, en voor hen die daar meer over zouden willen weten verwijs ik naar de vele publicaties over hem o.a. in 'Le Buisson Ardent' van de uitgeverij 'Le sel de la terre'.

In het tweede deel wil ik graag spreken over mijn ontmoetingen met Vader Archimandiet Sophrony zaliger en daarbij vertellen hoe ik hem persoonlijk heb ervaren.

Beknopte biografie van Vader Archimandriet Sophrony

Archimandriet Sophrony, of Serge Syméonovitch Sakharov, werd geboren te Moskou in het Tsaristische Rusland op 22 september 1896. Vanaf zijn jeugd werd hij geboeid door de vragen over de essentie van het leven en het absolute, en al in zijn adolescentiejaren leefde in hem het verlangen naar de ‘perfecte en alomvattende’ kennis. Reeds in zijn Jonge jaren ontdekte hij in de literatuur van de grote Russische schrijvers bij velen van hen het syndroom van illusie en wanhoop.

De Eerste Wereldoorlog en de Russische Burgeroorlog waren voor hem een teken van het tragisch karakter van het menselijk bestaan, en de confrontatie met al dat lijden verstoorde de jonge kunstenaar Serge Syméonovitch bij het uitoefenen van zijn kunst. Hij besloot Rusland te verlaten en in 1922 vertrok hij naar Parijs. Daar in Parijs exposeerde hij in de Salon d’Automne en in het Salon des Tuileries.

Gedurende zijn verblijf in Parijs, speelde zich in het binnenste van de jonge Serge zijn persoonlijke geestelijke revolutie af; een revolutie die zijn leven zou tekenen.

Ondanks zijn orthodoxe achtergrond, voelde hij zich aanvankelijk meer aangetrokken tot het ‘onpersoonlijke absolute’ uit de oosterse mystiek dan door de ‘persoonlijke God’ van het Christendom. Maar toch,... gedurende zijn verblijf in Parijs vond hij uiteindelijk zijn persoonlijke weg naar Damascus.

In zijn geestelijke strijd herinnerde hij zich de Evangelietekst Lucas 10,27: “Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.” Vanaf nu stelde Serge Syméonovitch zich open voor het Goddelijke mysterie, voor het mysterie van de Levende Persoonlijke en Absolute God, Hij die vlees geworden is in Jezus Christus.

In die periode beleefde hij zijn geestelijke herdoop en, door de genade geraakt, werd hij zich bewust van de omvang van zijn vroegere en huidige zonden, van alles wat hem van God scheidde en ervoer hij tevens tot welke volmaaktheid de mens eigenlijk geroepen is. Hij kwam tot berouw en bekering, en er ving voor hem een nieuw leven aan.

In dat nieuwe leven maakte hij kennis met de wanhoop en de tranen, en wanneer hij zich in de uiterste duisternis bevond, trok God hem naar Zijn licht.

Na maanden van geestelijke strijd besloot hij te verzuken aan de schilderkunst en de rest van zijn leven aan God te wijden, en zo liet hij zich inschrijven in het pas geopende Orthodox Theologisch Instituut van St. Serge te Parijs. Maar op zijn persoonlijke weg naar ‘Da-

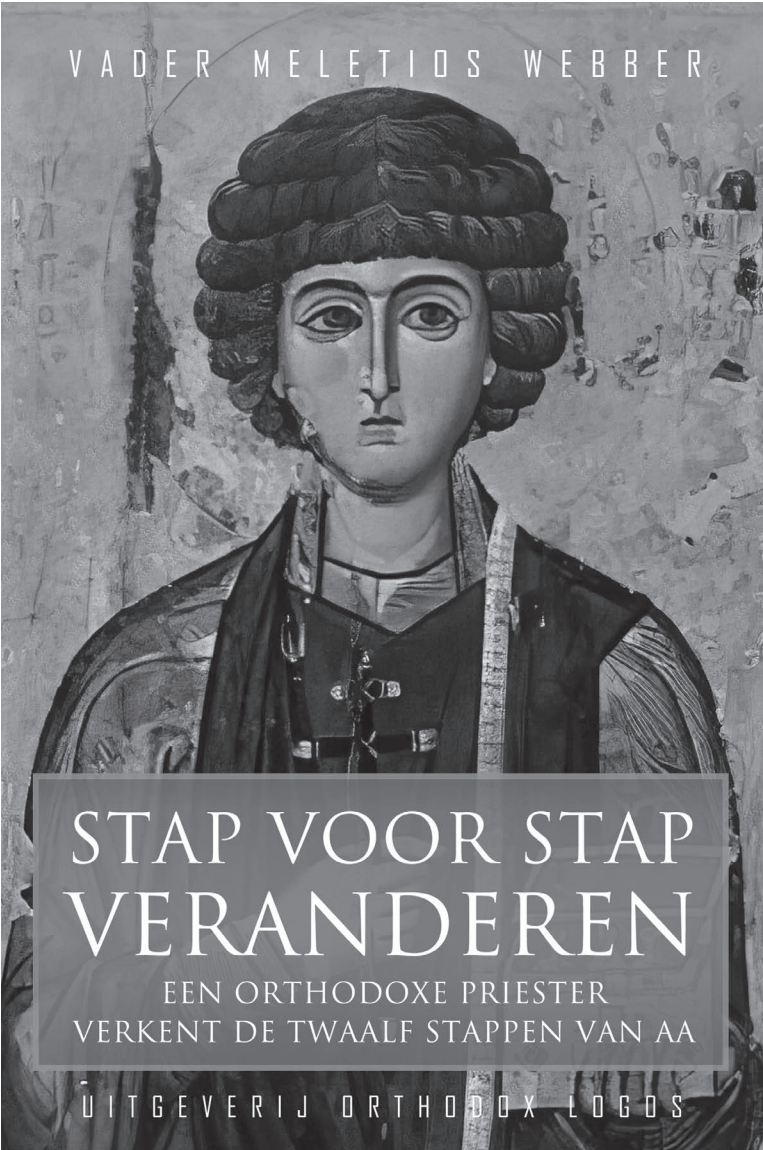
U I T G E V E R I J O R T H O D O X L O G O S

CATECHETISCH WOORD OVER HET GEBED VAN HET HART

AARTSPRIESTER SILOUAN OSSEE

<https://pb.orthodoxlogos.com>

VADER MELETIOS WEBBER

STAP VOOR STAP VERANDEREN

EEN ORTHODOXE PRIESTER
VERKENT DE TWAALF STAPPEN VAN AA

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

<https://pb.orthodoxlogos.com>

NIHILISME

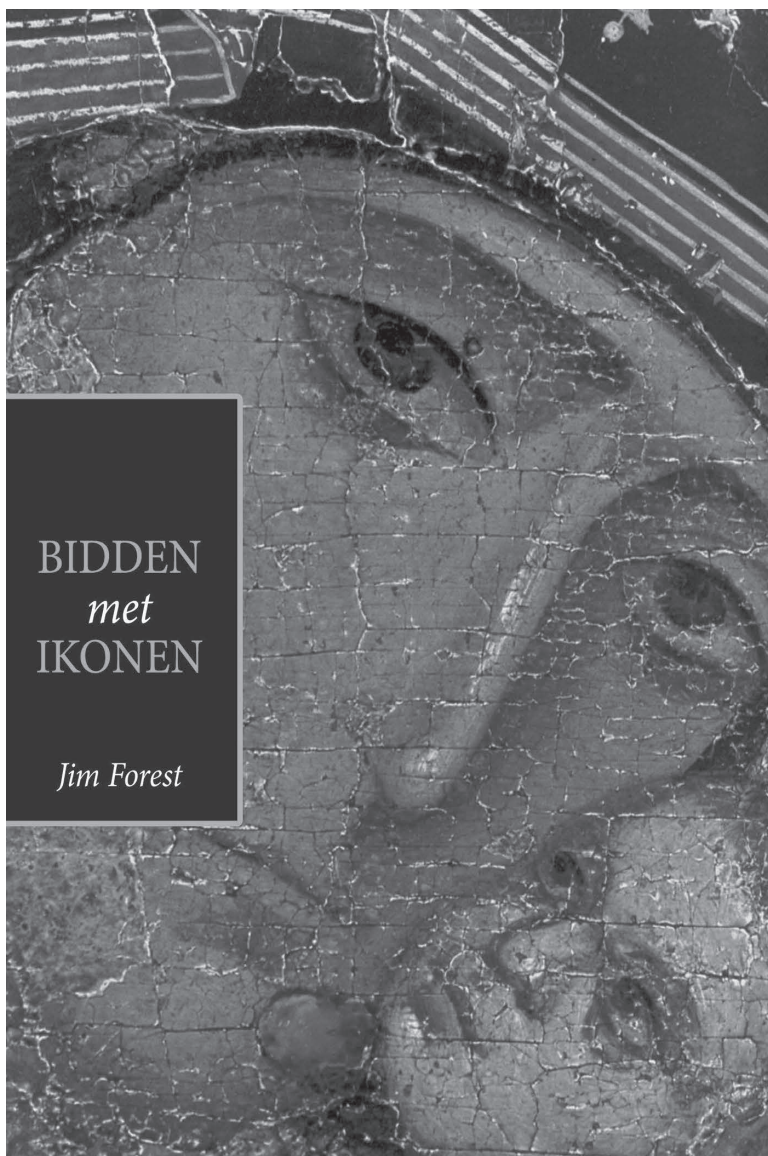
DE WORTEL VAN DE REVOLUTIE
VAN HET MODERNE TIJDPERK

V. SERAFIM ROSE

U I T G E V E R I J O R T H O D O X L O G O S

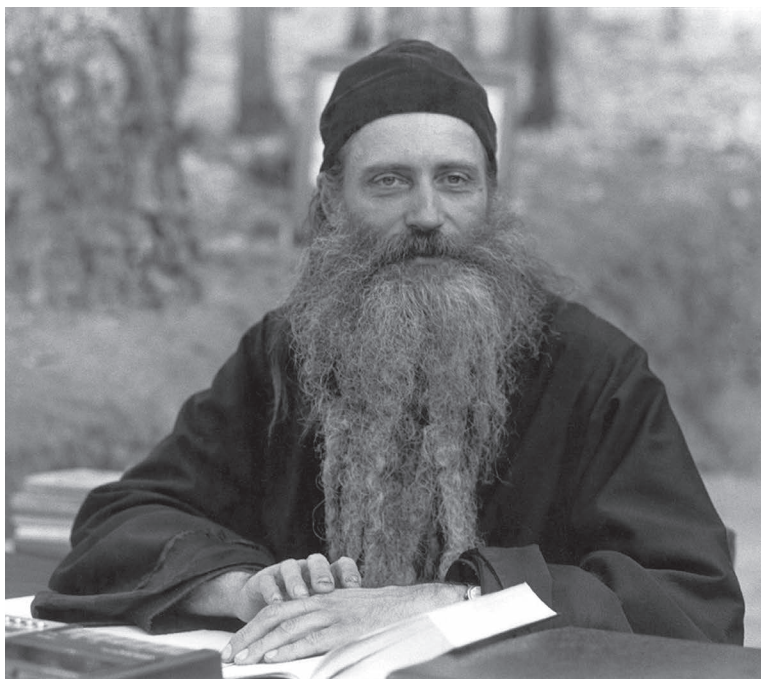
<https://pb.orthodoxlogos.com>

BIDDEN
met
IKONEN

Jim Forest

<https://pb.orthodoxlogos.com>

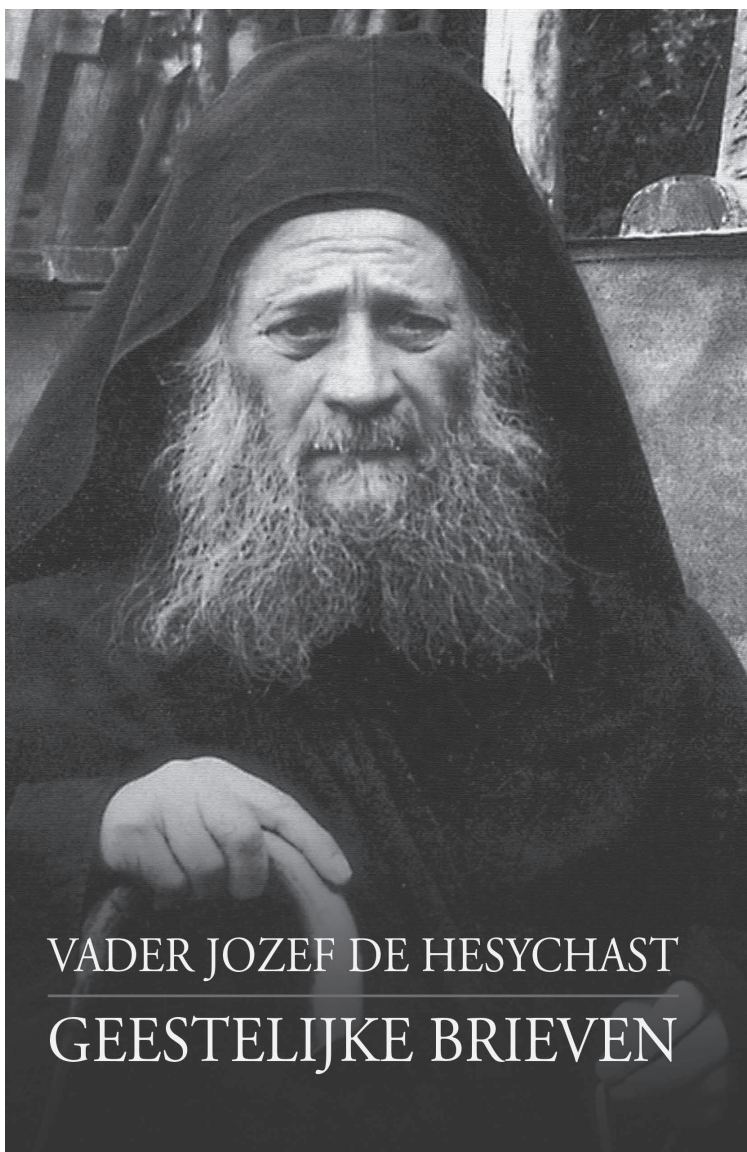

VADER SERAFIM ROSE

GODS OPENBARING
AAN HET
MENSELIJK HART

U I T G E V E R I J O R T H O D O X L O G O S

<https://pb.orthodoxlogos.com>

VADER JOZEF DE HESYCHAST

GEESTELIJKE BRIEVEN

<https://pb.orthodoxlogos.com>

In de geestelijk chaotische periode van de late zestig- begin zeventiger jaren, voelden velen hoe het schip waarop zij zich tot dan toe veilig waanden in slechts enkele jaren tijd enorme slagzij begon te maken, en zij zagen tot hun ontzetting hoe zij door het schip en de woelige golven dreigden te worden meegesleurd.

In die periode van totale geestelijke verwarring, zochten velen naar nieuwe stabiliteit, vooral in de oosterse mystiek met de onpersoonlijke God, en vele technieken van zelfrealisatie vierden hoogtij. Anderen vielen er moedeloos bij neer, lieten alles los en besloten een pad zonder God te bewandelen.

Weer anderen waren er *intuïtief* van overtuigd dat er ergens een schip bestond dat wél bekwaam was om hun in stabiliteit te dragen en hun reis voort te zetten, en zij bleven zoeken naar waar dit schip lag aangemeerd.

Dit is het verhaal van zo'n iemand die bleef zoeken en uiteindelijk gegrepen werd door de spiritualiteit op een ander Schip. Tot op de dag van vandaag belijdt hij dat het de Bevelhebber van het andere schip was die hem, in pure genadegave, de weg wees. Het hart van die zoekende herkende de Weg, de Waarheid en het Leven in de rijkdom van de onverdeelde Kerk van Christus van de eerste eeuwen.

Na zijn inscheping ontmoette hij een man die de rest van zijn dagen zou tekenen. Het was een man die bekleedt was met het nieuwe weten, het weten dat voortkomt uit ervaring en niet uit aanvaarding. Zijn naam was † Archimandriet Sophrony zaliger.

Aartspriester Silouan Osseel had een zo grote bewondering voor de Heilige Silouan de Athoniet dat hij, wanneer hij tot priester werd gewijd, koos om dit te laten gebeuren onder de naam 'Silouan', daar Silouan voor hem symbool was komen te staan voor het zoeken naar een steeds intensere gemeenschap met Christus en de Heiligen van Diens Kerk.

Vijfentwintig jaar lang heeft hij zich onvermoeid ingezet voor het welzijn van de parochianen van Eindhoven, en tot op de laatste dagen van zijn aardse leven bleef Vader Silouan zich verantwoordelijk voelen voor zijn geestelijk kind: zijn parochie van de Heilige Nektarios van Aegina.

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

ISBN: 978-1-914337-22-2

TILBURG, NEDERLAND

